Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26594
Copyright: Admont, Benediktinerstift

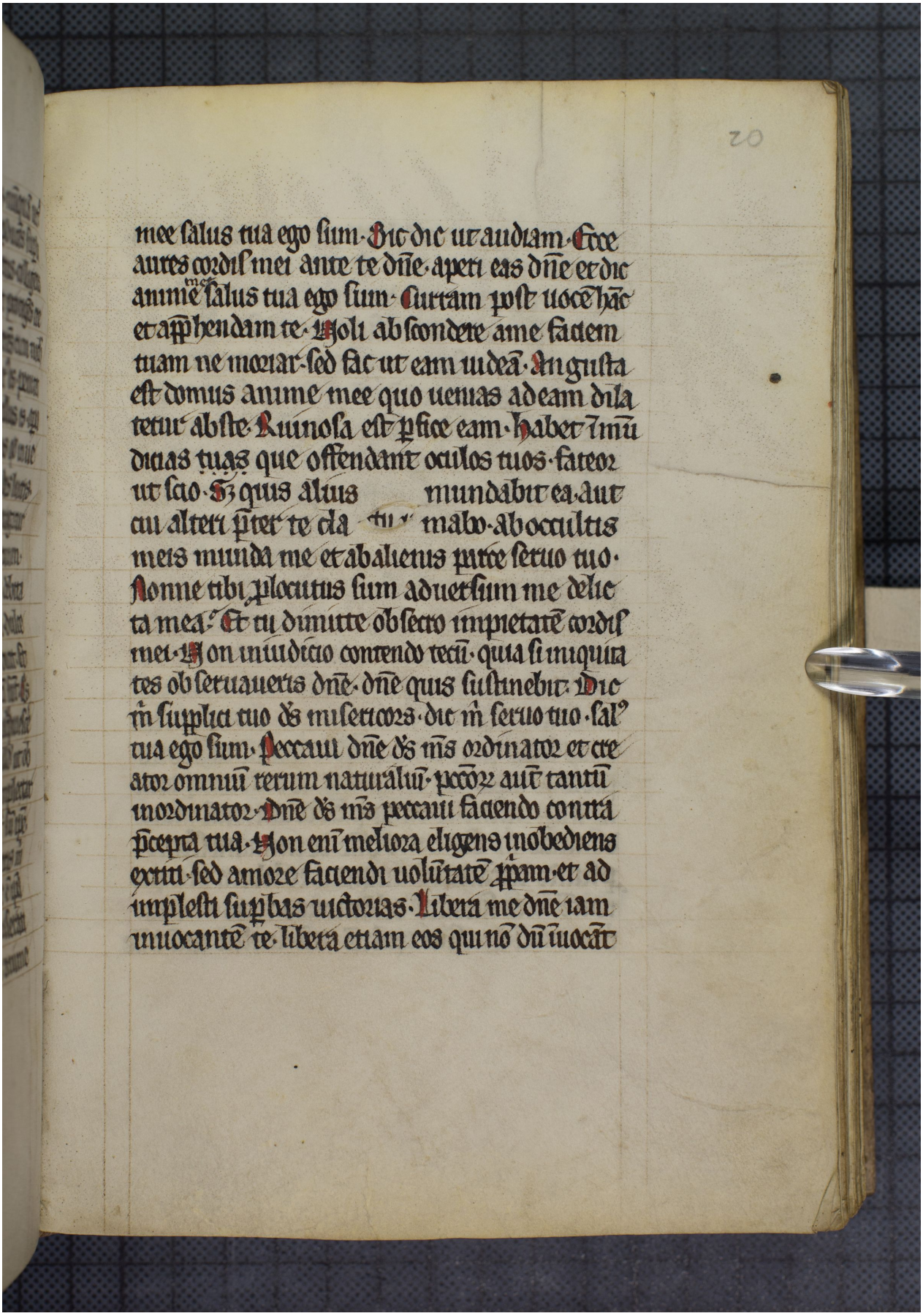

mee salus tua ego sum. Dic dic ut audiam. Ecce
aures cordis mei ante te dn̄e. aperi eas dn̄e et dic
anime mee salus tua ego sum. Curram post uocē hāc
et app̄hendam te. Noli abscondere a me faciem
tuam ne moriar. sed fac ut eam uideā. Angusta
est domus anime mee quo uenias ad eam dila
tetur abste. Ruinosa est p̄fice eam. Habet ī mū
dicias tuas que offendant oculos tuos. fateor
ut scio. Sz quis alius mundabit ea. aut
cui alteri p̄ter te cla tu mabo. ab occultis
meis munda me et ab alienis parce seruo tuo.
Nonne tibi p̄locutus sum aduersum me delic
ta mea. Et tu dimitte obsecro impietatē cordis
mei. Non in iudicio contendo tecū. quia si iniquita
tes obseruaueris dn̄e. dn̄e quis sustinebit. Dic
m̄ supplici tuo d̄s misericors. dic m̄ seruo tuo. sal⁹
tua ego sum. Peccaui dn̄e d̄s m̄s ordinator et cre
ator omniū rerum naturaliū. pcc̄or aut̄ tantū
inordinator. Dn̄e d̄s m̄s peccaui faciendo contra
p̄cepta tua. Non enī meliora eligens inobediens
extiti. sed amore faciendi uolūtatē p̄p̄iam. et ad
implesti sup̄bas uictorias. Libera me dn̄e iam
inuocantē te. libera etiam eos qui nō dū īuocāt